

INGENTING ÄR OMÖJLIGT

Det är lätt att förälska sig i Miss Cindy. Hon ser så fridfull ut där hon guppar i vattenbrynet. Helt prestigelös. Men med lite uppnosig nyfikenhet. Hon tar dagen som den kommer och gör det bästa av väder och vind. Havet är hennes ständiga följeslagare och bakom nästa krök väntar nya äventyr.

”Till en början var planen att segla henne hela vägen längs med kusten från Victoria men på grund av resa till Europa som drog ut på tiden blev båten inte klar i tid. Istället blev det en tur från Victoria till Baja på taket av en gammal kombi.”

Tony Bigras och Miss Cindy drar till sig polisens uppmärksamhet. Har de aldrig sett en lastad kombi förut?

“Tanken på ett alternativ till Panamakanalen har lockat Tony så länge han kan minnas. Vintern 2007 blev det äntligen dags att gå från tanke till handling, bygga en båt och ta sig från Stilla havet till Karibien genom Centralamerika.”

Miss Cindy är en cruising-katamaran i miniformat. Hon är nästan 5 meter lång och konstruerad i nitad och limmad kvartstum marinplywood, glasfiber och epoxi. Hon är snedseglriggad som en gammal skonert. De två masterna är av gran och dryga 5 meter höga. Tillsammans kan de bära upp 18,6 kvm segel. Hon väger lite drygt 450 kg och kan bära ungefär lika mycket. Hon är utrustad med en 2hk utombordare som med hyfsad ekonomi ger 4,25 knop. Under segel gör hon med lätthet 3 till 7 knop. Som mest har hon surfat fram i 15,8.

Hon är inte bara en sällsam syn. Hon har även gjort en mycket ovanlig resa. Tillsammans med sin skapare Tony Bigras har hon tagit sig från Vancouver till Florida via Lake Nicaragua, Rio San Juan och Kuba. Resan, som mäter 6 000 nm, tog ett år att genomföra. 95% av vägen gick på vattnet, resterande 5% på taket av en vanlig kombi.

Tanken på ett alternativ till Panamakanalen har lockat Tony så länge han kan minnas. Redan vid millenniumskiftet fanns en väl genomtänkt plan och efter ett besök på en nicaraguansk restaurang i Nanaimo, BC, fanns ingen återvändo. På väggen hänger en stor karta över Centralamerika och mellan rätterna vandrar Tonys blick över området mellan sjön San Juan del Sur och Karibien.

Tony började segla i början på 70-talet. Han började bygga båtar i glasfiber och arbeta som riggare samtidigt som han seglade med kunder. Alla båtar som han har ägt sedan dess har varit av egen design och konstruktion. Osram V, en 23 fots

katamaran, seglade han runt Vancouver Island, 31-fotaren med samma namn [fast VI på slutet] seglade han från Prince Rupert till Queen Charlotte och därifrån till Victoria. Ingen av dessa båtar var utrustade med motor.

– Efter att jag sålde Osram VI 1984 trodde jag att båtar var ute ur mitt huvud för all framtid, berättar Tony och fortsätter. Jag slutade gå längs med bryggorna i hamnen, jag byggde inte en båt, köpte inga seglingstidningar, gick inte på båtmässor, jag var inte ens ute och seglade med kompisar. Tio år senare tog min fru en kurs på universitetet och det visade sig att en av kursarna, en man i 80-årsåldern, var ny ägare till ”min” Osram V. Efter mycket tjt och ett par år senare gick jag till slut med på att visa hur man seglar båten. Det visade sig vara en trevlig prick och plötsligt var 12 års avhållsamhet som bortblåst.

Tony var återigen smittad och 1997 började han bygga på Osram VII. Till en början med fruns stöd, det var ju ändå hon som drivit honom till återfallet, sedan utan. Båten såldes tre år senare.

" Den starkaste vinden upplevde duon i Papagayo of Nicaragua, på 45-50 knop. Den starkaste vinden de seglade i bjöd Santa Ana på i form av 35-40 knop i 7 fot vågor."

Året därpå tjänade Tony en större summa pengar i samband med en IT-affär, flög till Hawaii och mönstrade på en Gemini 32. Åren gick. Den ena seglatsen bytte av den andra. 2007 blev det äntligen dags att gå från tanke till handling, bygga en båt och ta sig från Stilla havet till Karibien genom Centralamerika. Miss Cindy stod klar och i september 2008. Äventyret kunde börja.

Microkonceptet har många fördelar enligt Tony.
– Det låg flera färdiga ritningar på bordet för projektet. Det som avgjorde till Miss Cindys fördel var att båten skulle vara snabb och billig att bygga, den skulle vara lätt att hantera och så klart kunna ta sig från Lake Nicaragua, upp genom floden Rio San Juan och ut i Atlanten. Totalt tog det mig 450 timmar och 8500\$ att bygga henne – mast, rigg och segel inkluderat.

Tony berättar vidare att den ostagade skonertriggen är utmärkt för cruising och den här typen av segling. Den lämpar sig väl för undanvindssegling, då seglen kan gå isär. Det är också lättare att hantera två mindre segel jämfört med ett stort. På kryssen är det som att segla tandem, dock blir det viss överlappning på sträckbogar. Med undantag för båtens totala storlek har det markanta Oculusfönstret, som med den böjda formen bildar ett korpöga och näbb och för tankarna till Haidakonst, dragit till sig mest uppmärksamhet.

Förberedelserna inför avfärden bestod av testseglingar med en modell på två fot och några dagseglingar med riktiga Miss Cindy i gynnsamma förhållanden.

– Utanför San Felipe i Sea of Cortez kom Santa Ana på besök. Det var första gången vi råkade ut för hårt väder, vilket varade i tre dagar. Miss Cindy hanterade stormen bra. Vid ett annat tillfälle, under passagen från Isla Providencia till Cayman Brac, möttes vi av förhållanden som jag aldrig tidigare seglat i. Det var intressant. Jag hade ute släpankaret och försökte vara så snäll mot båten som det bara gick, och hela tiden leta efter bästa fart och kurs för autopilotsystemet. Jag var aldrig orolig. Men visst blev det knivigt vid några tillfällen. Jag minns speciellt hur vi surfade i 15 knop nerför de riktigt stora vågorna – den upplevelsen hade jag klarat mig utan, kommenterar Tony.

Den starkaste vinden upplevde duon i Papagayo of Nicaragua, på 45-50 knop. Den starkaste vinden de seglade i bjöd Santa Ana på i form av 35-40 knop i 7 fot vågor. Vad gäller pitching visade Miss Cindy viss dyktendens i krabb sjö och lättare vind. I större vågor var problemet att hon tenderade att lyfta, och kasta sig från vågorna.

"Med undantag för båtens totala storlek har det markanta Oculusfönstret, som med den böjda formen bildar ett korpöga och näbb och för tankarna till Haidakonst, dragit till sig mest uppmärksamhet."

Du kan läsa mer om Miss Cindy och hennes ävnetyr på turtleislands.net. Det finns en Kindle E-Book med titeln "Travels with Miss Cindy".

CRUISING / MISS CINDY

Miss Cindy är inte en katamaran för en normal cruisingseglare. De flesta vill antingen ha en dagseglare med hyfsad prestanda eller en mer rymlig cruisingbåt. Men för de som är ute efter ett äventyr så nära naturen man kan komma och kan segla med lätt packning är hon utan tvekan en sweet båt, menar Tony.

– Utav alla mina båtar är Miss Cindy min absoluta favorit.

Efter äventyret trailades Miss Cindy tillbaka till Vancouver Island sommaren 2009. Sedan dess har hon blivit väl omhändertagen – på land. Det finns dock planer på att sjösätta den lilla båten och nöjessegla henne längs med kusten av British Columbia. Det bästa med äventyret enligt Tony

var att förverkliga drömmen om resan och att besöka platserna som han så omsorgsfullt valt ut. – Tänk vilket nöje att få falla för en älskarinna jag själv designat, byggt och gett liv, och allt det som kommer med solosegling när färdigheter och uthållighet ställs på prov, avslutar Tony.

*Text Search Magazine
Foto Tony Bigras*